



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15351/2022
18.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Анка Ћеран, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Данијел Волар, адвокат из ... и ВВ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1315/22 од 08.06.2022. године, у седници одржаној 18.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужене ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1315/22 од 08.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 106/21 од 28.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је држалац у $\frac{1}{2}$ дела на згради за коју није позната намена, број зграде 1, у приземљу у ..., саграђена на кп.бр. .. са правом коришћења у $\frac{1}{2}$ дела на кп.бр. .. у ... ул. ... бр. .. а која се састоји од земљишта под зградом – објектом површине 99 м² и земљишта уз зграду – објекат површине 0,5а 00 м² њива 2. класе, површине 13а 04 м² укупне површине 19а 03 м² у писане у лист непокретности бр. .. КО ..., а што су тужене дужне да признају и трпе. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова поступка. Ставом трећим изреке обавезана је тужиља да на име трошова поступка туженој ББ плати 63.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1315/22 од 08.06.2022. године, ставом првим изреке, жалба је делимично усвојена, а делимично одбијена и пресуда првостепеног суда преиначена тако што је утврђено да је тужиља држалац 42/100 дела на згради број 1, за коју није позната намена, у приземљу у ... у ул. ... бр. ..., саграђеној на парцели број ..., са правом коришћења у 42/100 на парцели број ..., која се састоји од земљишта под зградом – објектом површине 99 м², земљишта уз зграду – објекат површине 0,5а 00м² и њиве 2. класе површине 13а 04 м², укупне површине 19а 03 м² уписаним у лист непокретности број .. КО ..., што су тужене дужне да трпе, и обавезана је тужена ББ да тужиљи на име трошкова првостепеног поступка исплати износ од

158.600,00 динара, а у случају доцње са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате, док је првостепена пресуда у преосталом делу потврђена. Ставом другим изреке обавезана је тужена ББ да тужилји на име трошкова жалбеног поступка исплати 18.000,00 динара, а у случају доцње са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена ББ је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене матријалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилја је маћеха тужене ББ, а мајка тужене ВВ. Тужилја и ГГ су склопили брак 1974. године, након три године живота у ванбрачној заједници. ГГ је преминуо ...2016. године. Од заснивања заједнице живота тужилја и њен супруг су до 1977. године живели у заједници са његовим родитељима и ћерком туженом ББ (рођена 1969. године), а од 1977. године живели су као подстанари. Тужена ВВ, заједничко дете тужилје и ГГ, рођена је 1975. године. Тужилја је радила као сезонски радник, а њен супруг је био запослен у фабрици „ДД“ у ..., док је његова мајка ишла у надницу, а отац обрађивао своја 2 кј земље. Предметна парцела купљена је 1975. године од новца који је добијен продајом четири бика и краве, које је супруг тужилје поседовао пре заснивања заједнице са тужилјом. Финансијска средства потребна за градњу куће на овој парцели супружници су обезбедили из зарада и подигнутог кредита, а само зидање куће је вршено уз помоћ рада чланова породице оба супружника и пријатеља, а и сами су помогли на зидању куће. Кућа је стављена под кров 1978. године, када су се уселили у њу, а њена градња је окончана 1981. године, а градња помоћних просторија завршена је 1992. године. У време извођења радова на изградњи куће, тужена ББ је похађала основну школу, а када је тужилја помагала мајсторима чувала је млађу сестру и обављала друге послове по кући. Убрзо пошто је уписала средњу школу исту је напустила и ишла у надницу са тужилјом (од 1984. године до 1988. године). Зарађени новац давала је у кућу за редовне кућне потребе. Када је напунила 18. година одселила се код бабе и деде по мајци.

Предметна к.п.бр. .. је у листу непокретности број .. КО ... уписана као државна својина са правом коришћења ГГ, који је евидентиран као држалац зграде изграђене на тој парцели без одобрења за градњу. Тржишна вредност објеката изграђених на предметној парцели је 2.430.720,00 динара, док је тржишна вредност парцеле 395.698,80 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио, као неоснован тужбени захтев тужилје, применом члана 195. Породичног закона, налазећи да тужилја у поступку није пружила доказе на основу којих би се могао утврдити удео посебне имовине породице њеног покојног супруга у стицању спорне непокретности.

По оцени Врховног суда правилно је побијаном одлуком примењено материјално право када је преиначена првостепена пресуда и делимично усвојен тужбени захтев тужиље.

Код утврђеног да је за време трајања брачне заједнице тужиље и њеног сада покојног супруга ГГ купљена предметна парцела од посебне имовине супруга тужиље, да су предметна кућа и помоћни објекти изграђени за време трајања њихове брачне заједнице од њихове зараде и кредита, њиховим радом и радом чланова породице оба супружника и пријатеља, да су се у кућу уселили 1978. године, а да је градња куће окончана 1981. године, а помоћних објеката 1992. године, то је правилан закључак другостепеног суда да предметна парцела представља посебну имовину супруга тужиље, а објекти изграђени на тој парцели заједничку имовину тужиље и њеног супруга, правилном применом члана 171, 177. и 180. став 1. и 2. Породичног закона. С обзиром да је утврђено да вредност објеката изграђених на предметној парцели износи укупно 2.430.720,00 динара, а да је тржишна вредност саме парцеле 395.698,80 динара, то је правилно утврдио другостепени суд да је тужиља сувласник односно корисник предметних непокретности са 42/100 идеална дела. Стога су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује да другостепени суд није ценио допринос тужене ББ у стицању предметних непокретности, односно да се ради о стицању у породичној заједници. Наводи су неосновани, с обзиром на то да је другостепени суд правилно закључио да нема њеног доприноса у стицању предметних непокретности, имајући у виду од којих средстава је купљена предметна парцела и зидани предметни објекти, а посебно када су предметни објекти грађени.

На основу изнетог, по оцени Врховног суда другостепени суд је правилном применом материјалног права тужбени захтев тужиље делимично усвојио, те је применом члана 414. став 1. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић